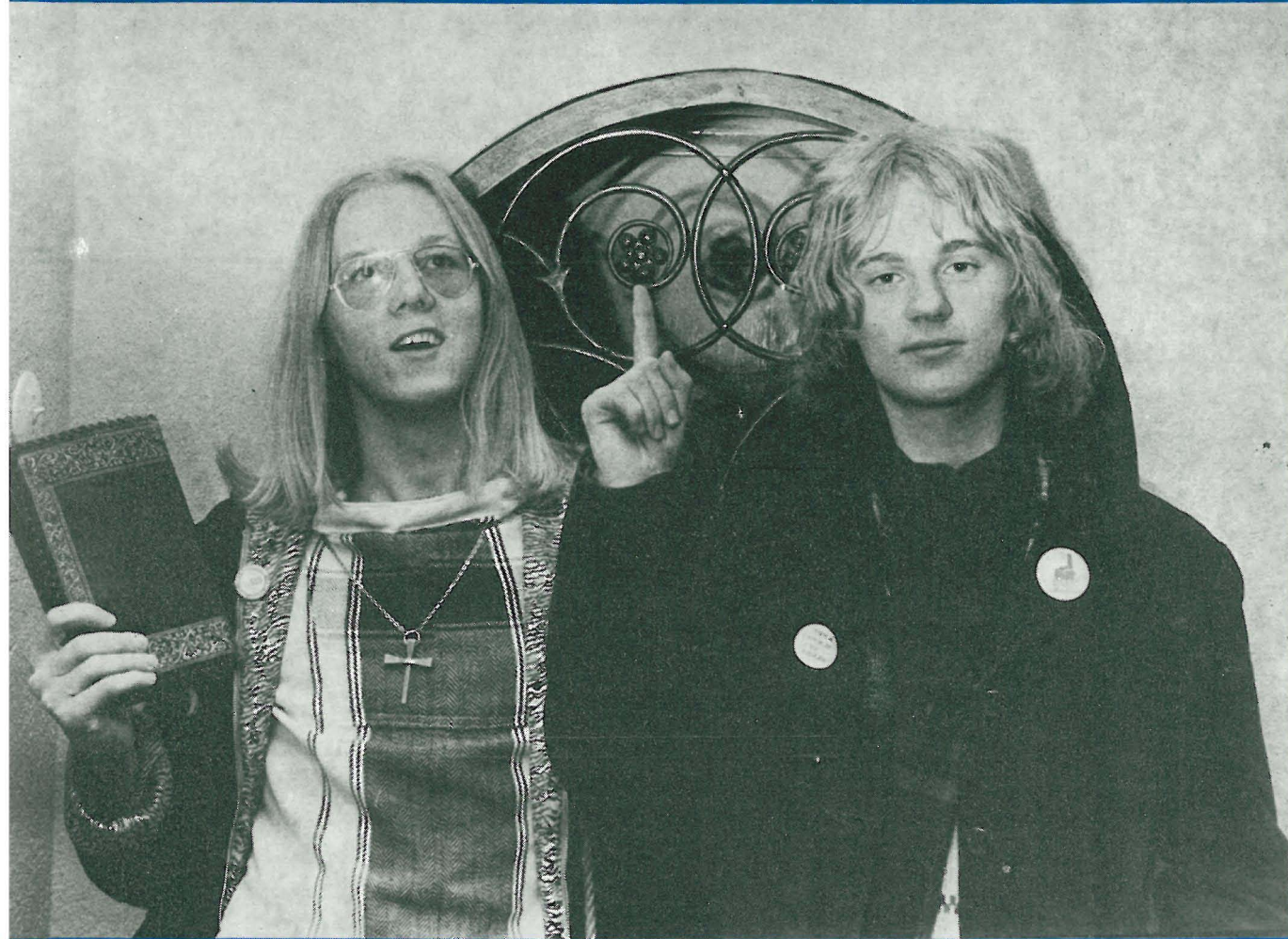

Midnattsropet

Nr 4 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

*Vi har funnit
verklighetens*

JESUS

Jesus-ungdomar vittnar — se mitten.
Aktuell predikan av Arne Imsen — sid 6.
Mission i arabvärlden — sid 8.

Gå fram med makt

*Gå fram med makt du lilla hjord,
Gå fram i segerskrud.
Dig styrka ger Guds dyra ord,
Uppstäm ditt lovsångsljud.
Nu Helig Ande flödar fram,
Uppfyller helt vart Jesu lamm,
Och ärat blir hans stora namn . . .
Gå fram uti Hans spår.*

*Hans ära, lov och makt besjung,
Till strids dig redo gör.
Blir kampen hård, tro på din kung,
Han städs dig framåt för
I segertåg mot onskans här,
Som med hans blod besegrad är.
Han själv dig nåd och kraft beskär.
Gå fram uti hans spår.*

*Gå fram Guds lilla, tappra här,
Lyft korsets fana högt.
Din Konung är dig alltid när,
Han seger åt dig köpt.
Må elden på ditt altare
Beständigt hållas brinnande,
I anden alltid bedjande,
Lovprisande din Kung.*

*Från kraft till kraft du vandra skall
På Herrens väg i tron.
Han skyddar dig från faror, fall,
O, höj din lovsångston.
I ödmjukhet hans vilja gör,
På gröna ängar han dig för,
Hans Andes budskap hjärtat rör.
Gå fram uti Hans spår.*

*Du Guds plantering ofta fått
Så rika bönesvar.
Vid korsets fot där är också
En helig kraftcentral.
Där rika gåvor Anden ger,
Där tecken, under mäktigt sker,
Och Jesus härlig för dig ter,
Då vägen uppåt går.*

*En öppen dörr för livets ord,
Han giver ock förvisst.
Där härligheten skönt blir spord
Från Herren Jesus Krist.
Vid honom är vårt hjärta fäst,
Han vara vill vår hedersgäst.
En försmak har vi av den fest,
Som blir i himlens sal.*

RUTH ASEBÄCK

aktuell kommentar

Kyrkorna i öst

■ Hur skall vi ställa oss till den av staten erkända kyrkan i Öst? har varit en fråga som debatterats i Dagen en tid. Pastor Hilding Johansson har i ett par artiklar givit en något annorlunda syn på situationen i dag.

Den religiösa friheten är högst olika i olika kommunistländer, säger Hilding Johansson, men störst är den i Jugoslavien och Polen. Den frihet man åtnjuter i en del östländer är nu en helt annan än den man hade för en del år sedan. Hilding Johansson förvånades, under sin vistelse i Öst för några år sedan, över det mått av frihet han fann och märkte aldrig något spår av övervakning från myndigheternas sida.

Pingstvännerna i Polen arbetar genom en av staten erkänd kyrka. De verkligt troendes antal, som skulle kunna räknas till den "underjordiska kyrkan" är ytterst få, säger Hilding Johansson. Den största gruppen är Jehovas Vittnen. Det är således en förenklning att alltid betrakta den underjordiska kyrkan som den enda sanna liksom att alltid betrakta den erkända kyrkan som den gudlösa statens hängivna tjänare. Friheten är stor inom den erkända kyrkan medan annars möjligheten att verka utåt i stort sett är obefintlig. Alla romantiska föreställningar om underbara andliga verksamhetsmöjligheter inom en "underjordisk kyrka" saknar alltså realitetsunderlag.

Den helige Ande har också på ett mäktigt sätt utgjutits inom de olika kyrkorna i Polen. Skulle vi nu förmena kristna vårt samar-

bete, eftersom de tillhör en av den kommunistiska staten erkänd kyrka? frågar Hilding Johansson. Hellre än att förlora möjligheterna att verka utåt bör man stå kvar inom den erkända kyrkans ram, även om detta skulle kunna medföra en del svårigheter.

□ □ □

Tidigare i en artikel har den rumänske pingstledaren Trandafir Sandru talat om den av staten erkända rumänska pingströrelsens situation.

Pingstväckelsen i Rumänien har karaktäriserats som den största väckelsen i Europa efter kriget. 1944 hade den 20 000 medlemmar medan antalet nu ligger uppe vid 80 000. Man erhöll fullt erkännande 1950. Möjligheterna att verka är dock beskurna. Man har bara tillstånd att samlas vid ett par tre av staten fixerade gudstjänsttider.

Sandru förnekade inledningsvis all kunskap om en "underjordisk kyrka" i Rumänien. Pingströrelsen har tvärtom stor frihet och inga problem med staten. Ja, pingströrelsen har mer behov av myndigheterna än de av pingströrelsen, eftersom det är myndigheterna som har makten.

Pingströrelsens snabba tillväxt har skapat vissa problem, sade Sandru, därför att de andra kyrkorna menar att pingströrelsen bedriver propaganda mot dem. Att vara emot staten är omöjligt, sade Sandru. Pingströrelsen lär överallt i världen att man skall vara laglydiga medborgare.

Forts. sid. 14

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
*Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Kultur eller Ande?

När människan nalkas Gud, har hon som regel en imponerande meritlista med sig. En del har många erfarenheter från en mångårig vandring med Gud och visar upp det inför Gud och människor, andra har trosupplevelser, som de gärna återoppar. Ja, så kan även välsignelserna utestänga himmelens förnyande flöden.

Många hamnar i livsregionens utkanter och sugs upp av hörntofsreligionens skrymtaktiga väsende. Men den som skall vidare framåt måste absolut förgäta det som är bakom av både ont och gott, besvikelser och lidande, nåd och tårar, uppbyggelse och svårigheter, nederlag och segrar. Målet är att nå fram till uppståndelsen från de döda. Då församlingen blir avklädd all mänsklig hö- och strå-härlighet, är hon disponibel för Gud. Här ligger problemet.

Församlingen måste tömmas på sitt mänskliga innehåll, så att den kan fyllas med gudomligt liv och gudomlig auktoritet.

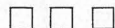
Människans sinne är gudsfiendtligt och inbilskt. Hon vill gärna ta upp diskussioner OM Gud, men när Gud kommer med sitt omutliga "KOM" och visar henne omvändelsens nödvändighet, vill hon som regel visa bort Gud med kompromisser eller undanflykter. Den stolta människan tänker, att det skall lösa sig lite FINARE och icke så plötsligt och våldsam och så revolutionerande. Hon vill försöka ändra sitt yttre succesivt och sedan försiktigt och stillsamt smyga in i religionens värld. Men frälsning är radikal omvändelse och leder till andlig hälsa.

Vi begår ofta det misstaget, att vi förväxlar *kultur* med *andlighet*. Kultur är den gamla skapelsens förädling. Människor får ett visst mått av kultur och etiketteras andliga. På sin bildning och sina naturliga talanger ges många nyckelpositioner i Guds rike. Men kultur och andlighet är inte samma sak. Andlighet är icke förädling av den gamla människan. En bild kanske kan förklara. Vad vi kallar för kultur är våra mänskliga försök att snygga upp *den gamla skapelsen* och göra den tilltalande. Andlighet är *den nya skapelsens* livsöverflöd och Kristusgestaltning. Skillnaden är oerhört stor. Det ena är sålunda upphängd frukt på något som saknar rotsystem, ungefär som när barnen varje jul pryder granarna i våra hem. Bildligt talat har församlingen massor av sådana lustigheter och dekorationer, men allför få fruktbärande träd i sin lustgård. Man hänger på frukt, som andra träd — fäderna — burit, dekorerar med glitter och färggrant prål, som kan skapa en "ljus" och "lätt" stämning. Men högtidsdagarna tar slut, och döden bryter snart ner den färg och skönhet, som saknar ett fördolt men livsförmedlande rotsystem. "Allt kött är såsom gräs".

Den andliga människan accepterar inte oäkta, förljuget, konstlat, krystat, märkvärdigt och uppstyltat, ty en sådan är kvalitetsmedveten, och andlighet är ett sant mänskligt liv i innerlig gemenskap med Gud. Andligheten befriar från fåfänga och narraktighet. De sannaste och ärligaste människor, som finns på vår jord, lever ut detta Kristusliv, och de kan därför vara sig själva på ett sant sätt.

Frälsningen måste tränga igenom och fullständigt skapa om vårt inre liv och vår yttre stil. Människo- och självförgudningen är avgudadyrkan, materialismen är förödmjukande mammonstillbedjan och nöjesmentaliteten hör hemma i världens primitiva njutningskultur. Från all denna världens fördummande och förlöjande lättja måste församlingen frälsas, och *överta* alla de världsliga metoder och medel, hon införlivat med sig i sina försök att kultivera fram religiösa individer ur den under fördömdelse vilande gamla skapelsen. Församlingen måste *överta* hednisk vidskepelse och religiös rationalism. Formalism, sakramentalism, klerikalism, uppfostrings- och kyrkoreligion måste rensas bort, ty allt detta hör världen och icke Guds rike till. Församlingen skall hålla sig till honom och börja LEVA hans segrande liv i konungslig härlighet. Gud knyter sina löften och välsignelser till dem, som inte bara *hör* — men också handlar. Därför: Gå ut till honom! Han är utanför lägret. Ta smädedräkten på dig och bli en korsbärare i hans efterföljd.

Rätt kunskap

Av A. Palmgren

När man samtalar med den studerande, intellektuella och upplysta ungdomen av idag, så kommer alltid denna fråga till mig. När skall täckelset falla? När skall dessa säkra, kunniga och överlägsna människor tränga igenom den effektiva och kompakta censur, som hindrar dem att få kunskap om det fantastiska verk som Jesus utförde här på jorden?

Vad är det då för en makt som över hela världen så effektivt bevakar denna sida av förkunnelse och lärdom, och med andra ord, satt ett täckelse för ögonen på alla människor, så att sanningen om oss själva och Gud icke kan nå fram till våra hjärtan och sinnen.

Vid ett samtal med några högskoleutbildade ungdomar måste jag erkänna att ifråga om språkkunskap, religionshistoria och många andra ämnen var jag dem helt underlägsen, men när vi kom in på kunskapen om de bibliska sanningarna, så blev jag helt bedrövad över den fruktansvärda okunnighet jag mötte. Ja, om någon av er skulle börja samtala om en bok som den ene har läst men inte den andre, då kanske ni förstår hur det känns för en frälst människa att diskutera bibeln med en ofrälst. Att få dessa människor som inte tror på Jesus att förstå och erkän-

na att det finns ett område, där de frälsta har något att lära dem, är i denna upplysta tid något av det svåraste som finns.

I vilken skola i dagens Sverige får eleverna lära sig, att var och en som beder han får. Skulle det inte vara underbart för en skollärare att gå den vägen, när han eller hon inte längre orkar med en omöjlig klas. Varför skall vi viska och smussa med de viktigaste sanningarna, medan våra skolbarn mer och mer går över till knark? Jag frågar: Vem har sagt att frälsningsläran är farligare än sprit, öl, knark och brottslighet? När skall täckelset falla från ögonen på våra myndigheter och skolstyrelser, polismyndigheter och föräldrar?

Om nu dessa enkla rader når någon av er som medvetet tagit avstånd från den väg som jag här ville berätta om, så vill jag bara säga er, att i 16 år har jag själv provat sanningen i Jesu ord: "Var och en som beder han får", och jag har hela tiden fått erfara att det är sant. Varför skulle detta inte vara sanning även för dig?

Låt inte längre lura dig att bära täckelset som Jesus redan tagit bort. Gå i bön för dina barn, släkt och vänner och dig själv, så behöver du aldrig mer fråga, vad som är sanning. Amen.

bibel ORDET

*Vem är
din nästa*

En man begav sig från Jerusalem ned till Jeriko, men råkade ut för rövare, som togo ifrån honom hans kläder och därtill slogo honom; därefter gingo de sin väg och läto honom ligga där halvdöd.

Så hände sig att en präst färdades samma väg; och när han fick se honom, gick han förbi.

Likaledes ock en levit: när denne kom till det stället och fick se honom, gick han förbi.

Men en samarit, som färdades samma väg, kom också dit där han låg; och när denne fick se honom, ömkade han sig över honom

och gick fram till honom och göt olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna och förde honom till ett härbärge och skötte honom.

Morgonen därefter tog han fram två silverpenningar och gav dem åt värden och sade: "Sköt honom, och vad du mer kostar på honom skall jag betala dig, när jag kommer tillbaka."

Vilken av dessa tre synes dig nu hava visat sig vara den mannens nästa, som hade fallit i rövarhänder?"

Han svarade: "Den som bevisade honom barmhärtighet." Då sade Jesus till honom: "Gå du och gör sammalunda."

Luk. 10:30—37

I Hebr. 10:24, 25 står det: *"Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar; låtom oss icke övergiva vår församlingssamfund, såsom somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra — detta så mycket mer som I sen, huru 'dagen' nalkas."*

I detta sammanhang förekommer ett ord, som givit anledning att ställa två frågor. Vad är församling och vad är församlingssamfund i nytestamentlig mening?

Det är nödvändigt att komma till klarhet här, därför att det råder för närvarande mycket stor begreppsförvirring på detta område.

Bibeln talar om församlingen i tre olika dimensioner: universell församling, lokal församling och husförsamling. I Matt. 16:18, 19 tar Jesus upp församlingen i den första betydelsen. *"Så säger ock jag dig, att du är Petrus; och på denna klippa skall jag*

samlingen. Dessa frågor kan bara hänskjutas till den lokala församlingen.

Men Jesus fortsätter i den 19:e och den 20:e versen. *"Ytterligare säger jag eder, att om två av eder här på jorden komma överens om att bedja om något, vad det må, så skall det beskäras dem av min Fader, som är i himmelen. Ty var två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem."*

Menar Jesus här den lokala församlingen? Naturligtvis inte. Den här församlingen är egentligen bönegruppen eller husförsamlingen, eftersom det som konstituerar denna församling är bönen.

Aposteln grundlägger

Vad är det då som konstituerar den lokala församlingen? Församlingen konstitueras definitivt inte av att man börjar en ny verksamhet någonstans. Bibeln

Nytestamentligt församlingsliv

bygga min församling, och dödsrikets portar skola icke bliva henne övermäktiga. Jag skall giva dig himmelrikets nycklar: allt vad du binder på jorden, det skall vara bundet i himmelen; och allt vad du löser på jorden, det skall vara löst i himmelen."

Det är uppenbart att det Jesus talar om här varken är lokalförsamlingen eller husförsamlingen utan den universella församlingen.

Går vi till Matt. 18:15—17 möter vi en annan betydelse: *"Men om din broder försyndar sig, så gå och förehåll honom det enskilt. Om han då lyssnar till dig, så har du vunnit din broder. Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, för att 'var sak må avgöras efter två eller tre vittnens utsago'. Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han ej heller till församlingen, så vare han för dig såsom en hedning och en publikan."*

Här talar Jesus om den lokala församlingen. Det är helt klart att det är omöjligt att handlägga själavård och församlingssvårdsfrågor i den universella för-

kallar det för partisöndring. Den lokala församlingen konstitueras av läroämbetet och ordet. Det heter nämligen i Apg. 2:42: *"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning"*.

För att det skall finnas en lokalförsamling måste det alltså finnas ett läroämbete — inte bara en grupp människor. Det räcker heller inte med vilket ämbete som helst. Den lokala församlingen grundlägges varken genom evangelisten eller genom herden. Den grundlägges genom aposteln.

Det är här inte fråga om Lammets tolv apostlar. Bibeln talar nämligen även om församlingsapostlar. Titus exempelvis var inte en av Lammets tolv apostlar, men han var församlingsapostel. Det kan vi läsa om i 2 Kor. 8:23: *"Om jag nu har anbefallt Titus, så mån I besinna, att han är min medbroder och medarbetare till edert bästa; och om jag har skrivit om andra våra bröder, så mån I besinna, att de äro församlingssändebud och Kristi ära."*

I stället för församlingssändebud kan man också

säga församlingsapostel. En församlingsapostel är alltså en som grundlägger församlingen. Församlingsaposteln har två starka sidor. Dels är han vågbrytare, dels är han grundläggare. Han måste därför hela tiden arbeta systematiskt. Detta är en av de svåraste uppgifter, som överhuvud taget existerar i tiden. Han är i varje tid den mest utsatta av alla människor.

Spiritualism

När sedan grunden är klar blir det fråga om att uppbygga Kristi kropp. Man blir förundrad över att människor som under lång tid varit under ordets inflytande i sådana elementära ting som församlingsgemenskap visar sig inte ha ens de mest grundläggande detaljerna klara för sig. Det är inte bara att hoppa från den ena mötesverksamheten till den andra. Man säger att man inte är med i någon församling, man

— Jag tillhör den universella församlingen, är ett vanligt argument i vår tid. Men vad är den universella församlingen? Vad är den lokala församlingen och vad konstituerar den?

— Det är nödvändigt att komma till klarhet här, säger ARNE IMSEN i bibelstudiet nedan, därför att det råder mycket stor begreppsförvirring på detta område.

— Bibeln talar nämligen om församlingen i tre olika dimensioner; universell-, lokal- och husförsamling.

Tag fram din bibel och följ med i detta synnerligen intressanta studium.

är med i den universella församlingen. Det är spiritualism. Låt oss komma ihåg att sammanhållningen och biståndet beror på varje enskild leds styrka.

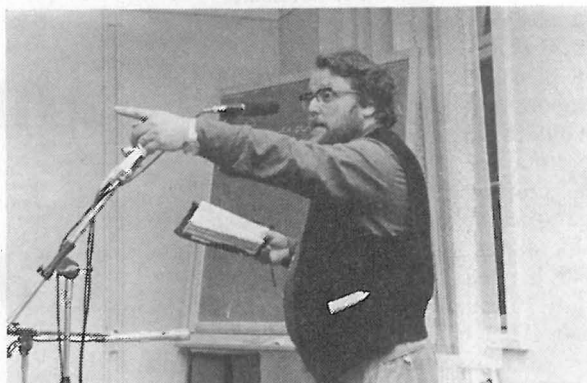
Hur bör då en församling förhålla sig till ordet? Det heter i Hebr. 13:17: "Varen edra lärare hörsamma och böjen eder för dem. Ty de vaka över edra själar, eftersom de skola avlägga räkenskap. Må de då kunna göra det med glädje och icke med suckan, ty detta vore eder icke nyttigt."

En del säger så här: Jag har väl ansvaret för mig själv. Så är det visst inte. Ansvaret har läraren. Det är läraren som skall avlägga räkenskap för dig. Så allvarligt är det.

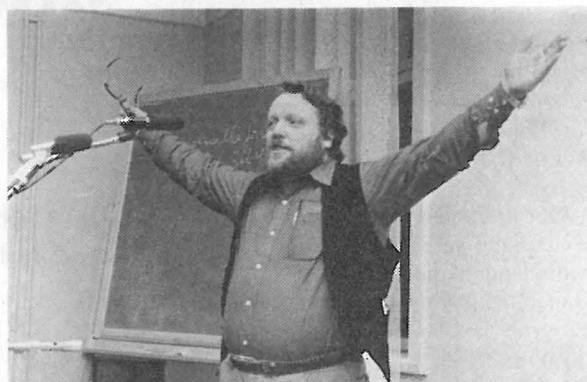
Vem är det som bär ansvaret i församlingen? Vi går till Apg. 20:22—27. "Och se, bunden i anden begiver jag mig nu till Jerusalem utan att veta, vad där skall vederfaras mig; allenast det vet jag, att den helige Ande i den ena staden efter den andra betygar för mig och säger, att bojor och bedrävelser vänta
forts. sid. 17

Arne Imsen leder

Församlingens bibelskola

- Vad är församling och församlingsgemenskap i NT:s mening?
- Vad menas med den universella församlingen? I vilket förhållande står lokalförsamlingen till den?
- Vad konstituerar den lokala församlingen?

- Lyssna och lär! Tag bibel, papper och penna och kom med.

Johannelund, Stockholm
Tisdagar 19.30
Söndagar 11.00

Adress på sista sid.

Se även DN:s
annonser

När man är i arabvärlden upplever man ett fruktansvärt mörker. Men samtidigt är det öppet, för här har man inte trampat evangelium under fötterna som i vårt land. Araberna har aldrig hört något om Jesus. Jag minns en gång vi kom till en beduinby där människorna inte kunde läsa. Vi koka-de te där ute på gatan och bjöd för att få kontakt med människorna. Och där kom fåraherdar, kamedrivare och kvinnor — alla möjliga kom. Så frågade vi om de kunde läsa. Då sprang de och hämtade en lärare som kom — barfota och i lång, fotsid klädnad. Vi pratade litet med honom och gav honom ett evangelium. Jag ska aldrig glömma hans uppsyn när han läste. Han bara stod där mitt på gatan och läste sida efter sida. Han hade 167 elever och vi fick skicka evangelier så att han kunde ge åt varje barn i sin skola.

Människorna från Saudi-Arabien som man träffat har en oerhörd hunger efter Guds ord. Ofta blir de av med böcker man gett dem när de ska genom tullen till sitt hemland igen. En pojke därfån kom en dag rusande mot oss och sa att han ville betala vad som helst för att få ett nytt evangelium. Han hade haft ett och läst bara lite grand innan han skulle genom tullen och de där tagit det för honom. Men han hade aldrig glömt vad han läst. Så fick han ett nytt.

Det är fantastiskt att märka hur Guds ande verkar även i mörkaste hednaland bland dessa människor. Han uppenbarar sig i drömmar på nätterna hos människor som aldrig nåtts av en enda glimt evangelium. I Jordanien, där en baptist har en liten bokaffär kom en dag en muhammedan från Saudi-Arabien in. Han hade rest hela vägen för att köpa en viss bok som han sett någon visa honom i en syn. Bokhandlaren förstod av det den muhammedanske mannen berättade att Jesus uppenbarat sig för honom och sagt honom att åka till Jordanien och köpa en bibel. Det hände något liknande med någon från Irak som också kom för att

Här har ännu ingen trampat evangelium under fötterna

Margit Lindberg berättar vidare för Stina Fridolfsson om litteraturarbetet bland muhammedanerna.

köpa en bibel. Det är underbart veta att Gud verkar bland människor. Ofta gör araber oerhört starka upplevelser. De har kånkhända mött någon som vittnat om Jesus för dem, och sedan får de en så stark uppenbarelse att de kommer till tro.

— Enligt rapporter från arabvärlden är väl Islam på fram-marsch! Det ska ju stiftas lagar med religionen som bas.

— Ja, det stämmer. I fjol bodde vi ett tag i ett flyktingläger i Jor-

danien. Och på nätterna hade muhammedanerna möten. Det var som riktiga väckelsemöten. Man sjöng och bad. Det verkade till och med som om man hade något tungotal för sig. Då var det väckelse bland muhammedanerna.

Muhammedaner har väldigt lätt för att tro på under. De lever verkligen ett "trosliv". Vi brukar försöka lära oss, vi som är ute i OM-grupperna, att förtrösta på Gud i allting. Vi västerlänningar har allting så välplanerat och tillrätta-

lagt. Om vi ser på araberna, så ser vi hur bekymmersfria de är. De är inte bundna i materialism som vi är. Där behöver man inte heller skämmas för att man är religiös. Tvärt om. Ju mer religiös man är, dess mer uppskattad blir man. Om de ser oss bedja blir de väldigt förvånade. "Vi visste inte att kristna människor bad!" säger de. Den uppfattning de har av kristendom är vad de sett på TV och av amerikanska filmer: Omoral, superier och utmanande klädsel. Det är det enda de vet om kristendom och Jesu lära.

Många gånger när man reser därnere och delar ut evangelier i Irak och sådana länder, tänker jag: "Vem ska nu bilda församlingar och ta hand om det här? Följ upp?" Men man får överlämna dessa frågor åt Gud, och fortsätta med förarbetet.

Det är tryggt att veta att man har något att ge; att det är Guds Ord. Jag har frimodigt delat ut bibeldelar även åt dem som inte

kan läsa, för det finns alltid någon i familjeklanen som kan läsa.

I OM har man på ett sätt väldigt stor andlig frihet. Det kan vara en fara om nu ett team består av unga, omogna människor som kommer ut till en plats och ska missionera. Men många blir oerhört fostrade och välsignade genom att vara ute på detta sätt, och många människor blir frälsta genom OM-rörelsens arbete.

— **Är det inte mer kvinnor än män i OM?**

— Nej, man är noga med att få med många pojkar, för det är ofta väldigt problem för kvinnor att åka i rese-team. Förra året var första gången man skickade ut flickor så här på egen hand som vi åkte.

När team är ute på egen hand betyder det ju väldigt mycket att ha en god ledare med sig, som kan undervisa i Guds ord. Man är ju rätt utlämnad, och behöver andlig ledarskap i krissituationer.

OM ska vara ett komplement till

församlingarna. Så det är därför viktigt för teamet att se till att människor som blir frälsta kommer in i någon slags församlingsgemenskap.

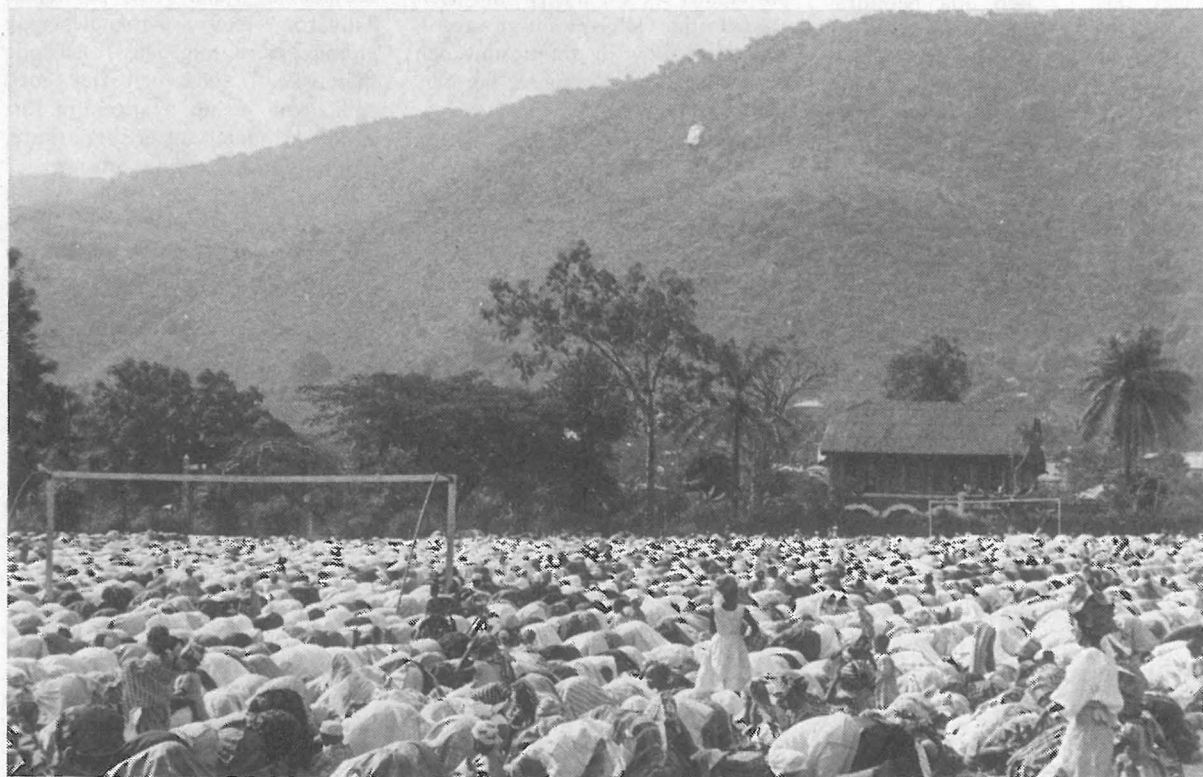
Av allt jag hört och varit med om har jag förstått att förbön har en oerhörd makt. Den är ett väldigt vapen. Om Gud griper våra hjärtan så att vi kan kämpa i bön för dessa folk — särskilt för Saudi-Araberna, som är så bundna, så tror jag att Gud på något sätt kommer att uppenbara sig — öppna hjärtan och bereda människor för evangelium.

— **Du har alltså ett speciellt hjärta för Saudi-Arabien?**

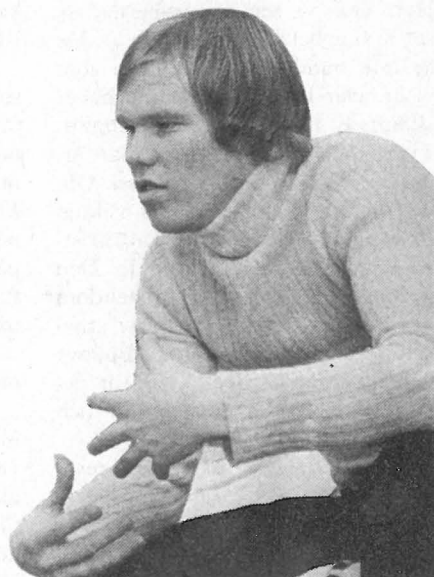
— Ja, för där har man ännu inte på något sätt nåtts av evangelium. Alla de nordafrikanska länderna har på något sätt varit under kristet inflytande — Irak, Egypten — men i Saudi-Arabien har ingen varit. Jag tror att många själar där är färdiga. Men vi måste bedja mycket. Det är kanske en strid i andevärlden som måste ut-

forts. sid. 16

Tusentals muhammedaner i tillbedjan. Flera rapporter säger att den gamla religionen genomgår en kraftig förnyelse.

– Vi har funnit verklighetens **JESUS**

— Jag var på väg att förverkliga mig själv. Tämligen spikrak gick idrottskarriären mot toppen. Träning och studier tog all tid och hela min önskan var att få skriva kontrakt med ett allsvenskt klubb-lag. Det var då jag mötte Jesus. På ett enkelt tälmöte i Dalarna förstod jag plötsligt att den inre tomhet, jag trots allt kände, bara kunde fyllas i gemenskap med Honom. Det var ett fruktansvärt svårt val. 'Vad skulle grabbarna i laget säga... och alla beundrare... skulle det blir rubriker?' Tankarna flög genom mitt huvud där jag satt på träbänken. Men jag valde Jesus det fanns ingen annan utväg. Sen dess har jag levt ett liv som får en idrottskarriär att blekna. Jag har upptäckt människor omkring mig, och en sak har jag lärt under den här tiden; alla kategorier behöver möta Jesus.

— Jag är uppväxt i ett pastors-hem, berättar Vello Vaim vidare, men hade inte det minsta intresse för kyrka eller religion. Jag sat-sade helt på idrotten, stod på skridsko dagarna i ända och spe-lade fotboll på somrarna. Redan som 15-åring spelade jag i A-laget i div. II.

Morotssaft och protein

Min kropp var i fysiskt topptrim och jag genomförde systematiskt ett träningspass på två timmar

Vello Vaim, självupptagen idrottare som blev evangelist på heltid.

Lasse Andersson skrev.

varje dag förutom alla matcher. Drack morotssaft i stället för mel-lanöl, tog proteintabletter i stället för knark. Samtidigt pluggade jag på Teknis för att trygga min soci-ala framtid. Och allt slit gav resul-tat. Man blev ju smått idol och oerhört självupptagen. Ja, jag blev faktiskt besviken om inte tidning-arna skrev om mina bravader på isen.

Vi hade mycket fin gemenskap i idrottsföreningen, och kanske det bidrog till att jag aldrig reflek-terade närmare över tomheten in-om mig och meningen med mitt engagemang.

Så blev jag skadad och reste runt i landet under en sommar. Fick tid att tänka över min situa-tion. Slutsummeringen kom i tält-mötet uppe i Dalarna. Omvändel-sen var ögonblicklig men total, och jag förstår nu efteråt att Gud mitt i all framgång bearbetat mitt hjärta genom sin Ande.

Någon mer tid för idrotten an-såg jag mig inte kunna ge. Skadan hjälpte mig faktiskt att lösa en rad svårigheter i samband med klubb-kontrakt och dylikt. Och när kom-pisarna såg att jag döptes i Vät-

tern ansåg de mig fullständigt för-lorad. Det blev alltså både en syn-lig och osynlig gräns bakåt.

Efter dopet i den helige Ande började jag tjäna Jesus på heltid. Tillvaron blev spännande, jag glömde bort mig själv, träffade människor i nöd och fick med egna ögon se hur evangelium för-vandlade materialister, knarkare, kapitalister och kommunister.

På torget i en mellansvensk stad, Avesta, träffade vi två grab-bar med knarkproblem, något som jag inte hade den minsta erfaren-het av. Men vi vittnade för dem och bad till Jesus att han skulle lösa dem från allt elände. De blev båda frälsta och nu har vi under två års tid varit tillsammans och sett Jesus göra fantastiska sa-ker.

Och när Vello kom hem till smålandsköpingen Habo blev det liv i kyrkan. Eller rättare u n d e r kyrkan...

U n d e r kyrkan

— Ja, jag visste ju av egen erfarenhet vilket motstånd folk

Forts. sid. 15

Det var lite annorlunda det sista programmet som sändes från Björngårdsvillan i Göteborg. Man såg inte mycket av den traditionellt välregisserade kyrkostil som brukar prägla kristna sångstunder i TV. De unga ansikten som fångades i närbilder utstrålade entusiasm och engagemang och någon dirigent var inte synlig.

Några ansikten kände vi igen, från ett besök nyligen på Johannelund i Stockholm, Sune Lindgren, Uno Lindberg och Vello Vaim.

— Ja, vi hade verkligen uppladdning omedelbart före sändning, berättar Sune, vi bad och prisade Gud bland mickar och tekniker. Sån't måste ju märkas...

Vilka är då dessa omtalade Jesus-ungdomar? Som du kan läsa i deras vittnesbörd här intill kommer de ofta från mycket olika miljöer. Ett har de i alla fall gemensamt; en radikal omvändelse till Jesus och ett spontant vittnesbörd därom. Så har de lite svårt att hitta rätt bland alla kyrkor.

Med Jesus varje dag

Uno Lindberg:

Att vara frälst är inte vad jag trodde att det var. Jag tänkte att om jag blir en kristen får jag inte röka, supa och så där, utan då måste jag läsa bibeln och gå i kyrkan en gång i veckan. Men nu vet jag att verklig kristendom inte är en massa förbud, lagar och paragrafer utan en underbar frihet tillsammans med Jesus varje dag.

Nu behöver jag inte supa och röka längre, för jag har fått något som är mycket bättre. Du kan få uppleva detsamma, om du bara vill öppna ditt hjärta för Jesus och leva ditt liv tillsammans med honom. Det krävs ingen jättestor tro utan bara ett ärligt hjärta.

Jag hade aldrig en tanke på att gå till kyrkan, men när jag en natt mötte Vello tillsammans med två andra kristna bröder på torget i Avesta, så kände jag att de hade kärlek och att de verkligen hade upplevt vad de talade om. Och då förstod jag att de verkligen hade något. Och detta ledde till att jag tog emot Jesus dagen därpå.

Uno Lindberg

Sune Lindgren:

Det står i Pred. 4:6: *"Bättre är en handfull ro än båda händerna fulla med möda och med jagande efter vind."*

Jag levde hela mitt liv som ett enda "jagande efter vind". Har du sett någon som springer och jagar efter vinden? Du som tror att du kan få tag i vinden, du kan springa ut och hämta den och ta in den till mig. Jag tror att du aldrig kommer att få tag på den.

Precis så var det med mitt liv. Jag föddes av min mor och far, och jag växte upp. Men en dag upptäckte jag att, oj då, jag är ju en människa. Vart är jag på väg egentligen, och vad gör vi här? Jag såg människor som gick till fabriken och som kom hem, och man sov och man åt.

Ja, så gick livet. Jag fick komma till ett ställe, man kallade för skolan, och där fick jag sitta ner och lära mig en massa saker. Ändå tyckte jag att det var en del som fattades. Jag frågade: varför är vi här egentligen? Några tyckte så och andra tyckte si. Jag blev lite förvirrad. Vad är det här egentligen man har hamnat i? Alla

människor går ju omkring som frågetecken. Och varför har jag en fråga inom mig? Om jag har en fråga, så måste det ju finnas ett svar.

Men när folk talade med mig om Jesus, ville jag inte lyssna. Sanningen den gör alltid ont. Man ville liksom slå bort sanningen. Jag upplevde ändå, att det var riktigt det här med Jesus. Gud hade ju lagt ner evigheten inom mig. Men jag ville inte ha med Gud att göra.

Bön i ambulansen

Gud hade dock andra planer med mig. Jag hade hållit på med en del knark. En gång blev det så, att jag hade tagit lite för mycket. Man måste ju alltid ta till sådana saker. Det finns ingen glädje ute i världen, och man får ju försöka ta så mycket som möjligt av det som finns. Men jag blev dålig och hamnade på sjukhus.

Jag var så nervös och så rädd. Jag hade dödsångest, och jag led så fruktansvärt. I ambulansen på väg till sjukhuset, följde min kompis Uno med. Hans mor var frälst, och hon satt också i ambulansen när vi åkte. Då kände jag mig verkligen liten. Jag kände dessa makter som rörde vid mig. Då tänkte jag att det måste finnas en väg ut ur det hela, och jag sade till hans mor: vi ber till Gud! Då böjde vi knä därinne och jag bad till Gud i ambulansen.

Så kom jag till sjukhuset. Jag låg i sängen, och jag såg mig omkring. Alla verkade konstiga, och jag var så konstig själv. Då tänkte jag: vad är livet? Är det här livet? När jag låg där i sängen, kände jag att det här med Gud, det måste vara riktigt och äkta. Jag fick sova ut och äta upp mig och vila ut ordentligt. Men när man hade fått i sig lite mat och hade hämtat sig igen, ville man inte ha med Gud att göra längre. Jag tänkte: Åh, man kan ju inte hålla på med Gud. Det var bara en grej, som jag gjorde, då jag

forts. sid. 15

ATT FRUKTA GUD

Av Stina Fridolfsson

EGENTLIGEN är det ganska komplicerat det här med frälsning och att frukta Gud. När en människa upplevt frälsning och befrielse i Jesu blod, så är hon trygg. Den som står på blodets grund kan djävulen inte komma åt med något av alla sina maktmedel. Jesu, Guds sons blod, renar från all synd, och det fungerar kontinuerligt. Underligt nog uppträder många efter sin frälsning precis som om det inte fanns någon risk för dem att gå förlorade.

Vi vet så väl att vi, rent principiellt, redan sitter på maktens högra sida i höjden tillsammans med Jesus. Vi tror också att vi genom den fortgående helgelsen har möjlighet att förkroppsliga något av den renhet och helighet vi fick i rättfärdiggörelsens ögonblick. *"Vandren i ande, så skolen I förvisso icke göra vad köttet har begärelse till."* Och: *"Anden har begärelse mot köttet och köttet mot anden för att hindra eder att göra vad I viljen."* Man anar att en kristens liv blir en fruktansvärd kamp, där anden och köttet slåss om herraväldet. Det gäller för oss att inta område för område i andevärlden. *"Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymder-na."*

De kristna har i allmänhet klart för sig att vi måste kämpa mot ondskans makter i vår omgivning.

Men det förvånar mig att så få tycks förstå att vi måste kämpa mot det onda som finns i vårt eget väsen. Många tycks leva ett oerhört förljuget liv.

Eller är det bara jag som har problem med synden? Kanske jag inte är frälst? Jag plågas faktiskt av sådant som kallas "köttets gärningar" i bibeln: Ovänskap — kiv — missundsamhet — vrede... Och det står att *"de som gör sådant, de skola icke få Guds rike till arvedel."* Ibland får jag känslan av att vara så gott som ensam om att behöva kämpa mot ondskan i mitt eget väsen.

* * *

Så är det nog inte. Men när en nyfrälst människa upptäcker att syndaproblemet är kvar, vågar han i nio fall av tio inte erkänna det. Trycket från de nya vännerna är för stort — han ser och hör idel präktiga, fromma, lyckade kristna omkring sig. För att inte avvika börjar han omge sig med samma falska rättfärdighetssken som de. Redan från början får han alltså lära sig leva i en lögn. Tror vi då att vi har en så ynkelig Gud, att han inte märker hur vi egentligen har det? *"För Gud är det uppenbart, hurudana vi äro"*, säger Paulus. Den uppfattning vi har om hur det är att vara frälst får ofta styra vårt handlingssätt som frälsta. När jag lämnat mitt liv åt Gud, kom jag snart underfund om att jag minsann inte var

fullkomlig. Visst upplevde jag Jesus, visst kände jag att jag fått ett nytt liv. Men samtidigt fick jag känna på att mitt syndafördärv fanns kvar. Slutsatsen jag drog var att antingen var jag inte ordentligt frälst, eller så hade jag missuppfattat vad frälsning egentligen är.

Så är det ofta bland oss. Oftast vågar vi inte ens inför oss själva erkänna vårt elände. Och då har Gud heller inte någon möjlighet att lösa våra problem. *"Om vi bekänna våra synder, så är Gud trofast och rättfärdig så att han förlåter våra synder och renar oss från all orättfärdighet."* Det finns alltså ett villkor. Om vi bekänna... Hur skulle Gud kunna göra något åt en situation som vi inte vill erkänna? Det är viktigt att ge kärleken till sanningen rum. Annars blir vi bedragna genom lögnens makt.

Ofta har jag sådana problem med synden, att jag allvarligt undrar om jag någonsin får komma till himlen och möta Gud ansikte mot ansikte. Men jag vet, att om jag inte går till Gud med min synd, så kommer jag aldrig att bli frälst. Allt jag undanhåller Gud blockerar hans möjligheter att hjälpa mig. Då är jag ju inte på blodets grund, och djävulen kommer att locka mig i fördärvet.

Genom *Guds Ord* har jag lärt känna mig själv allt mer. Jag vet att om inte Gud får ta hand om *allt* i mitt liv så går jag förlorad. Trots allt mitt elände så är jag

helig och ren när jag fäster blicken på Jesus, står på blodets grund och håller före att jag är död. Så växer min nya, invärtes människa till genom livets Ord. Jag har faktiskt fått den tron på Gud, att den näring livets Ord ger, förmår att både föda den nya människan och besegra den onda naturen.

Om Anden inte efter livets lag får utföra sitt verk i mig — från död till död och från liv till liv — måste jag på något annat sätt försöka lösa syndproblemen. Men det blir svårt. Genom att försöka leva som man tycker fromt och fullkomligt själv, kommer man att drabbas av det här fruktansvärda bibelordet: "Ty alla de som låta det bero på laggärningar, de äro under förbannelse. Det är nämligen skrivet 'Förbannad vare var och en som icke förbliver vid allt som är skrivet i lagens bok och icke gör därefter.' Och att ingen i kraft av lag bliver rättfärdig inför Gud, det är uppenbart, eftersom det heter: 'Den rättfärdige skall leva av tro.'"

* * *

Det är egentligen skrämmande lätt att falla ur nåden. Därför är jag undrande inför mängas kristendom. Allt verkar vara självklart och perfekt i deras liv. De ser så lätt felen hos andra kristna, dömer hårt och kategoriskt, talar i stora, andliga fraser om Guds verk och människors. Men alla deras egna gärningar vittnar om en skrämmande liten tro på Gud. De handlar, förvirrat och förvirrande. Motiven anges alltid som de mest rättfärdiga, andliga och välmenande man kan tänka sig. Men följdverkningarna är förödelse, bitterhet och död. Det finns människor som ofta gör plötsliga ställningstaganden i Guds verk — byter andligt hem, försöker bygga ett nytt, startar nya verksamhetsformer som snabbt blommar upp och lika snabbt dör ut — för att sedan hitta på någon ny, förbryllande verksamhet. Jag hör ny-

hetsrapporter från deras utveckling, och frågar mig: Har de aldrig problem med sig själva? Är de aldrig någonsin rädda för att göra övergrepp i Guds verk och bedröva Anden? Det är ju hela tiden människoliv det gäller. Alla som friskt manipulerar i församlingarna, synbarligen utan att någonsin förlora självförtroendet och frimodigheten att hitta på nya operationsformer och -baser; har de någonsin varit i dödsnöd för sitt eget liv? Har de någonsin varit så utblottade, att endast Guds lösning av deras individuella problem kunnat rädda deras liv, både lekamligt och andligt?

Den som genomgått sådana kriser, och vet att endast Guds nåd gett livet tillbaka igen, får känsla för individens evighetsvärde. Han vet hur lätt ett människoliv kan förstöras.

Så här förmanade den store aposteln Paulus — och säkert inte utan anledning:

"Vi måste alla, sådana vi äro, träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont. Då vi alltså veta, vad det är att frukta Herren, söka vi att "vinna människor", men för Gud är det uppenbart, hurudana vi äro; och jag hoppas, att det också är uppenbart för edra samveten".

Kära vänner, vi behöver mer gudsfruktan! Annars går vi förlorade allihop.

Så kan jag förstås inte sluta. Det finns ju trots allt utväg:

"Eftersom vi nu hava en stor överstepräst, som har farit upp genom himlarna, nämligen Jesus, Guds Son, så låtom oss hålla fast vid bekännelsen. Ty vi hava icke en sådan överstepräst, som ej kan hava medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allting, likasom vi, dock utan synd. Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid."

Han köpte dig fri

*Varför står du där
och sysslolös är.
Fördriver din tid
Och har ingen frid.
För dig Jesus dog.
Din börda Han tog.
Han köpte dig fri
Från allt slaveri.
Uppdrag ska du få
Rätta vägen gå
Hem till Gud och Far
Där vi sen bli kvar.*

*Skynda nu och säj:
Ja, jag tror, fräls mej.
Bekänn Jesus nu
Som Herre — och du
Upplever och ser
Vad frälsningen ger.
Allting ska bli nytt.
Oro i frid förbytt.
Tjänst i Guds rike
Ger lön utan like.
Syndens lön är död.
Evig natt och nöd.*

DORIS HÖGLANDER

**SPRID
MIDNATTSROPET!**

Text:
Rudolf

KYRKORNA... forts. fr. sid. 3

Himmelsk eskort

"Därefter kallade översten till sig två av hövitsmännen och sade till dem: Låten tvåhundra krigsmän göra sig redo att i natt vid tredje timmen avgå till Cesarea, så ock sjuttio ryttare och tvåhundra spjutbärare". Apstl 23:23.

Jag är en gråhårig pensionär, som sitter och funderar framför skrivmaskinen, frälst sedan många år tillbaka, döpt och "konfirmerad" från höjden... Vi var några bröder som Gud tände en gång för länge sedan och vi gav oss ut som lekmän i bygderna, fick öppna dörrar bland missionsförbundare och Stiftelsens folk, baptister och alliansare m. fl., men då ingrep vår pingstföreståndare och förbjöd oss att vittna hos andra än pingstfolket. Många kallelser fick vi från samfunden, vi fick bedja med syndare och sjuka som blev helade, därför bad vi om vårt utträde från Filadelfia och fortsatte att vittna, till välsignelse för många, och hela södra Sverige låg öppet för oss. Och vi fortsätter då och då att samlas och vittna hos dem som kallat oss. Vi tror att det är förenligt med Jesu vilja och blir ju själva så välsignade.

Vad vi ganska ofta får höra är detta: jag *vågar* inte bli frälst, för då kommer anhängare och arbetskamrater att göra allt för att skada min tro och tillit till Jesus. Och av rädsla är det många som backar inför möjligheten att bli frälsta. Här kommer bilden av det upplästa bibelordet in: ett 40-tal mannan hade beslutat med dyr ed att varken äta eller dricka förrän de hade tagit livet av Paulus. Nu hade de arrangerat det hela så, att under Paulus färd till Cesa-

rea skulle dessa män överfalla honom och hans resällskap. Men omständigheterna gjorde att Jesus grep in och lade om programmet för resan och därför fick Paulus en eskort på fyrahundrasjuttio krigare, det var tvåhundra infanterister, sjuttio kavallerister och tvåhundra artillerister — hur kändes det för de fyrtio männen som låg och tryckte i dikena?

Min vän, du som bävar inför anhängare och kamrater, gå in i din kammare och tala med Jesus. Påminn honom om eskorten som Paulus fick och bed att också du ska få en kontingent krigare som bevarar dej från olyckor och fall. Men, frågar du, inte har Jesus några krigsmän numera? Ja, säg inte det, visst har han allt till sitt förfogande. Vi läser om profeten som bad till Gud att han skulle öppna tjänarens ögon, 2 Kon 6:17, och då upptäckte han vilket försvar Herren hade i beredskap. Ett annat exempel är hämtat från Josua 5 och berättar om hövitsmannen med det dragna svärdet, alltså befälhavare från Herrens armé... Låt oss anlita denna hjälp, det är ingenting att skämmas för.

En annan fråga som undertecknad får är denna: varför umgås du med dessa vänner i Maranata? Och vad ska jag svara om inte detta: då jag hörde vad dr Martin Luther hade sagt "där syndernas förlåtelse är, där är liv och salighet" — då tände det, för i denna fria väckelse är det sannerligen liv och salighet, därför kom jag dit och visst är det min plats. Kanske är det en övergående glädjeyttring

Pingströrelsen har dock även kontakter med de övriga erkända kyrkorna i Rumänien, tillsammans fjorton. Dessa kontakter utgör exempelvis konferensen om samhälleliga problem, då alla kyrkorna är representerade.

□ □ □

Situationen för de kristna syskonen i öst är onekligen svår. Vi bör absolut inte kategoriskt dra dem alla över en kam. Likväl bör vi nu med största vaksamhet följa händelseutvecklingen.

Det är märkligt att frågan hur man skall förhålla sig till kyrkorna i öst kommit upp samtidigt som två andra frågor blivit lika brännaktuella, nämligen hur pingströrelsen skall förhålla sig dels till staten här, dels till de gamla samfundet, där Anden nu också börjat falla.

Det är tydligt att när pingströrelsen bröt sin isolering och började öppna sig för samhällets inflytande kom man att hamna i en situation som man saknar alla möjligheter att orientera sig i. Bländad av samhällets beredvilighet i många stycken och de gamla kyrkornas nya öppenhet för Andens dop förlorar man genast all försiktighet.

Frågan är dock vad som skall vägleda oss; är det bibelns ord eller är det bara vår egen önskan att nå människor. Det säger sig dock självt att vill man komma in i Nya Testamentets lära och liv kan aldrig församlingen låta sig bindas av vare sig traditioner eller yttre maktblock. Äger man dessutom ett profetiskt perspektiv och ser församlingens väg ur frälsningshistorisk synvinkel är det helt livsnödvändigt att bryta upp från alla läger om inte den andra villan skall bli värre än den första.

Bibeln talar om en världsomspännande sköckkyrka, och frågan är om inte det är hög tid att bor i väst eller öst, vare sig man ta sig till vara nu, vare sig man är andedöpt eller inte andedöpt. ■

forts. sid. 16

var lite nojig och rädd och behövde något att hålla i.

Nu verkligen

Men Gud hade andra planer. Han sände broder Vello. När vi satt ute på stan en natt, Uno och jag, då kom han och började tala med oss om Jesus. Jag var verkligen en mogen frukt. Jag kände att det här med Jesus, det var verkligen sant. Varför skulle Vello annars komma till mig och tala om Jesus? Vad hade han för att komma till mig och ljuga? Han måste ju tala sanning. Jag tänkte: nu verkligen skall jag böja mitt hjärta helt. Jag ville följa Jesus. Då böjde jag mitt hjärta och bad en enkel bön om att Jesus skulle komma till mig och rena mig.

Det gjorde han verkligen. Det var så fantastiskt. Och hela tiden har jag sedan fått leva med Jesus. Det har stormat och det har blåst omkring mig, men Jesus har alltid varit med. Nu önskar jag bara, att du också kunde öppna ditt hjärta och ta emot Jesus. Han är verklig och han vill komma in till dig.

Jesus säger: "Kommen till mig, I alla som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro".

Det han ger är mer än en handfull ro; han ger hela sig själv. Så öppna ditt hjärta för Jesus; han skall ta hand om dig. Amen.

VI HAR... forts. fr. sid. 10

känner inför de konventionella kyrkorna. Så vi rörde upp i källaren, annonserade öppet hus, bjöd på kaffe och samtalade. Det blev en våldsam tillströmning.

— Men du vill inte bli samfundsevangelist?

— Det finns så många nya vägar till människor och jag vill känna mig fri ännu så länge. Vill inte in i något system.

— Tänk bara på skolorna — vilket fält! På ett landsortsgymnasium hade vi upp till 40 lektioner. Rena väckelsemöten! Där fick vi verkligen vara med och riva ner murarna kring Jesus.

— Men du är medveten om församlingens betydelse som uppfostrare och beskyddare?

— Jag blir det mer och mer. Det börjar faktiskt bli ett problem för mig. Men något måste hända med kyrkorna — rent andligt. Det är vårt stora böneämne just nu. Under tiden fortsätter vi som sättningsarbetare.

● nytt ● kort ●

● "Pingströrelsen representerad i ekumeniska kvinnorådet" — rubrik i Dagen.

● Stockholms tingsrätt har avjort ett mål angående en, som anmälaren hävdade, pornografisk löpsedel för en veckotidning. Åtalet bifölls inte av rätten.

● Omkring 1600 sovjetbyggda stridsflygplan har i hemlighet baserats i Egypten, Syrien och Irak ryktas det i västerländska underättelsekretsar.

● Ett nytt krig är oundvikligt. Om araberna vinner kommer Israel att försvinna från världskartan. Det sade den syriske presidenten vid arabfederationens förhandlingar nyligen i Kairo.

● Första kullen omskolade AMS-präster är nu ute. Efter en ettårig intensivkurs och en termins praktisk teologisk övningskurs har ett antal arbetslösa akademiker kunnat vigas till prästämbetet.

Välkommen att bli kommissionär

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet? Vi har alla anhängare, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap. Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

- ☐ Jag är prenumerant
☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35. Postgironr 57 16 20.

MÄNNISKA— HAN LEVER

Av Michael Green

Författaren har lyckats presentera den uppståndne i hans oantastbara segerställning på ett mycket lättläst, men inte dess mindre grundligt sätt.

Jesus lever! Han är sannerligen uppstånden!

Psykologiska, teologiska, historiska och medicinska bevis presenteras som argument för en uppstånden frälsare.

Men det bästa med denna trosstärkande bok är att författaren inte fördjupar sig i meningslös bevisföring. Han pekar i stället på UPPSTANDELSEKRAFTEN, verksam i Kristi församlingskropp. Den kraft som vunnit seger åt en värld död i överträdelser och synder.

Jesus är sannerligen uppstånden. Och i sin inspirerande glädje utropar författaren ett Maranata mitt i boken.

Ja, det här är en riktig maranata-bok, väl värd att läsas.

Pris kr 10:— + moms

Sänd mig mot postförskott
.... ex "MÄNNISKA —
HAN LEVER" à 10:— + m.

Namn:

Bostad:

Adr.:

Tel.: /

MR 4/73

HÄR HAR... forts. fr. sid. 9

kämpas innan vi kommer in dit. Det är ju där det verkliga slaget om själarna står.

I andra Korinterbrevet står ett sammanhang som fått vara liksom en ledstjärna för mig: "Ty fastän vi vandra i köttet föra vi dock icke en strid efter köttet. Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttslig art, de äro tvärt om så mäktiga inför Gud att de kunna bryta ner fästen. Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga bålverk som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad." Jag undrar om man inte får räkna in Islams tankebyggnader här också. För det är ju ett fruktansvärt högt bålverk!

Nu överlämnar vi våra kära, trosfriska systers vittnesbörd och uppmanar till hela MR:s läsekrets: **Bed för arabländerna!**

HIMMELSK... forts. fr. sid. 14

bara, säger en del till mej och då kommer jag att tänka på vad Lewi Pethrus skriver i sitt förord i Segertoner "allt som har liv växer och utvecklas" står det, och Maranata har ju liv och salighet, ibland ett våldans liv... Sedan vet vi, att LIV det är att äga och mista, det är gåvor, löften och lån, alltså till slut ett lån som ska återlämnas till "ägaren" — tack och lov och pris. Och för övrigt sade Jesus att HAN var vägen, sanningen och livet. Så vi får väl med tillförsikt se tiden an...

Rudolf

JESUS KOMMER SNART!

Prenumerations- avgiften

När vi gått igenom vårt prenumerantregister har vi funnit att det ännu är några som inte betalat sin prenumerationsavgift.

Som Du säkerligen vet har Midnattsropet inte några stora ekonomiska resurser och tidningsutgivningen baseras mestadels på prenumerantavgiften.

Hoppas att Du vill underlätta vårt arbete genom att betala in Din avgift på postgirokonto **57 16 20-4**.

Är Du ny prenumerant anteckna det på talongen. Skriv namn och adress TYDLIGT.

Har Du några speciella önskemål eller synpunkter på tidningen, hör gärna av Dig till oss.

Pren.avdelningen

mig. Dock anser jag mitt liv icke vara av något värde för mig själv, om jag väl får fullborda mitt lopp och vad som hör till det ämbete jag har mottagit av Herren Jesus: att vittna om Guds nåds evangelium.

Och se, jag vet nu, att I icke mer skolen få se mitt ansikte, I alla, bland vilka jag har gått omkring och predikat om riket. Därför betygar jag för eder nu idag, att jag icke bär skuld för någons blod. Ty jag har icke undandragit mig att förkunna för eder allt Guds rådslut. Så haven nu akt på eder själva och på hela den hjord, i vilken den helige Ande har satt eder till föreståndare, till att vara herdar för Guds församling, som han har vunnit med sitt eget blod."

Ansvar är faktiskt en fråga på liv och död. Därför måste en lärare äga ett verkligt herdasinne för att kunna ta upp kampen när ulven kommer. Den som flyr när ulven kommer, han är en lejd herde, men den herde som Gud har tillsatt giver sitt liv för fåren.

Finns det i den universella församlingen risk för någon villfarelse? Det kan det naturligtvis aldrig bli fråga om. Överherde är nämligen Jesus Kristus och äldstebröder är Lammets tolv apostlar. Den universella församlingen är aldrig utsatt för någon fara. Det är för den lokala församlingen som risken alltid finns.

Vi är allesammans människor, och även läraren är människa med en ohygglig begränsning. Gud har dock ordnat med en underbar kompletteringsgemenskap.

Om det nu skulle uppstå strid i församlingen av det ena eller andra slaget, hur skall man då göra? Är det bara att ge sig iväg från den lokala församlingen och starta egen mötesverksamhet några kvarter längre bort? Så kan det naturligtvis aldrig vara. Kan man misstänka att det finns villfarelse eller någonting annat som hotar den lokala församlingen, då förfar man på det sättet som vi finner i Apg 15:1: "Men från Judéen kommo några män dit ned och lärde bröderna så: 'Om I icke låten omskära eder, såsom Moses har stadgat, så kunnen I icke bliva frälsta.' Då uppstod söndring ..."

Nu frågar jag: Var det söndring i den universella församlingen eller i husförsamlingen? Söndringen yppade sig naturligtvis i lokalförsamlingen. Där två eller tre församlades låg förvisso inte problemet och inte heller på det universella planet. Det är alltid den närvarande kämpande lokala församlingen, som utsättes för stormanfallen från avgrunden.

Det är här problemet ligger. Understundom kommer det ting som är oerhört förföriska. Det kan duperas människor ganska lätt. Till Antiokia kom man med någonting som egentligen presenterades såsom ett komplement. Ja, man skulle kunna säga, att man kom med en ny dimension i förkunnelsen och detta åstadkom söndringen.

Det heter då: "Då uppstod söndring, och Paulus

och Barnabas kommo i ett ganska skarpt ordskifte med dem. Det bestämdes därför, att Paulus och Barnabas och några andra av dem skulle för denna tviste-frågas skull fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem."

De som hade kommit till Antiokia från Jerusalem med den här läran blev hänvisade tillbaka till lokal-församlingen i Jerusalem. Till församlingen i Jerusalem, som hade sänt ut dessa män, reste då även Paulus och Barnabas.

Det heter sedan från den tredje versen: "Och församlingen utrustade dem för resan, och de foro genom Fenicien och Samarien. ... När de sedan kommo till Jerusalem, mottogos de av församlingen och apostlarna och de äldste och omtalade, huru stora ting Gud hade gjort med dem. Men några från fariseernas parti vilka hade kommit till tro, stodo upp och sade, att man borde omskära dem och bjuda dem hålla Mose lag.

Då trädde apostlarna och de äldste tillsammans för att överlägga om denna sak. Och sedan man länge hade förhandlat därom, stod Petrus upp och sade till dem ..."

När sedan äldstebröderna och apostlarna hade funnit en lösning på detta problem så lägg märke till vad som står. De gick inte in i församlingen med problemet, förrän det var löst i äldstekåren och bland apostlarna.

Vi läser i den 22:a versen. "Därefter beslöto apostlarna och de äldste tillika med hela församlingen att ...". Först sedan man hade förhandlat länge om saken, förde man fram det i församlingen. Då hade man kommit fram till en enad ståndpunkt, och då kunde man, enligt den 28:e versen, förkunna för de övriga församlingarna: "Den helige Ande och vi hava nämligen beslutat ..."

Den helige Ande har verkligen inte bråttom och handlar inte i panik utan ger oss rätt och möjligheter att behandla och förhandla länge om ting, tills vi kommer fram till den klarhet som är nödvändig.

Uppstår söndring skall detta hänskjutas till äldstekåren, och där skall man behandla det genom att söka ta reda på vad skriften säger. När man sedan kommit överens om, vad som är skriftens ord, då enas man inför församlingen, och då kan man säga: så här säger skriften!

Hur blir det då om den som söndrar inte vill underordna sig? Då har man ingenting annat att göra än det som Paulus säger till Titus i Tit. 3:10, 11. "En man som kommer partisöndring åstad, må du visa ifrån dig, sedan du en eller två gånger har förmanat honom; ty du vet, att en sådan är förvänd och begär synd, ja, han har själv fällt domen över sig."

Alla sådana frågor som alltså uppstår, vare sig det är fråga om lära eller liv, skall hänskjutas dit, där de hör hemma, till församlingens äldste, till dess att de har funnit en gemensam lösning. När det har skett, skall den lösningen sedan naturligtvis respekteras.

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Ära,
ära, ära/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:
Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Övär-
dig/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105

**TOLV ÖMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER:**

A hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgata den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

Kassettband KB 103

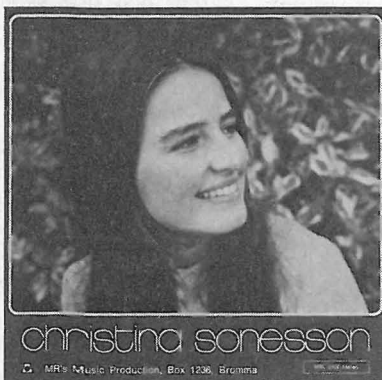
MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i ära/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

LIVE-LP à 13:50

Åter till BIBELN

Malmköpingsveckan 1969
MRL 2104 mono

JESUS är uppstånden

Maranatakonferens med

SÄNG O MUSIK
VÄNNESBÖRD

Pingstkonsferensen 1966
MRL 2103 mono

Maranatomöte i radio
MRL 2101 mono

MR's
musikproduktion

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

Kallad till förebudjare

För någon tid sedan fick jag då jag bad se ett tydligt fotografi som föreställde en person.

Herren sade till mig, "den bild som du nu ser skall du bedja mycket för". Jag förstod att Herren tagit mig till förebudjare i brist på någon annan. Jag var inte särskilt intresserad av fallet och det medförde att bönerna blev okon-

att det var för sent att bedja nu för skall man göra något för en människa så måste man göra det medan den lever. Jag sade till Herren: lär mig att bedja för denna person den tid som möjligen är kvar. Herren svarade då att denna person behövde en förbönreserv. Sedan fick jag se en böneskål. Vid närmare undersökning fann jag i botten vita ark — mina förböner. Då upplevde jag mig själv stå vid denna böneskål. Jag började bedja och hela min varelse blev engagerad för denna människas räddning. Under den intensiva bönekampen upplevde jag hur demoniska andemakter fick ge vika i Jesu namn. När det blev seger i andevärlden fick jag se ett skyfall av vita ark komma ned från himlen och falla i böneskålen. Jag förstod att endast en full böneskål kunde rädda denna människa. Herren sade vidare till

mig, på samma sätt är det med Sverige.

Jag har älskat detta land, och jag har låtit skyddande häckar omringa detta land, men nu kan jag inte göra mera. I detta land finnes ett antal levande kristna men det finns också stora hopar av ljumma kristna. Det är de ljumma kristna som har hjälpt till att förvandla Sverige till ett Sodom. Sverige står inför en katastrof. Men om du som har bönenas ande vill lägga ned din själ i bön för ditt lands räddning så finns det stora förutsättningar att böneskålarna för Sverige kan bli fyllda med de heligas förböner och fastor.

Mycket förmår en rättfärdig mans bön när den bedes med kraft. George Whitfield lär ha sagt "Jag vill hellre ha fem män som är ledde av Gud än femhundra åt vilkas gudsfruktan djävulen skrattar".

Helena

Var med i bönefronten

1 timme varje dag samlas alla folk på Johannelund till bön. Svarta tavlan fylls med böne- och tacksägelseämnen och i hela huset hörs bönbruset.

Kom med oss i bönefronten för Guds sak i vårt land och andra länder. Tiden är 12.30—13.30.

Ske alltså.

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

centrerade och slarviga. Med tiden fick jag se flera visioner som visade personens dåvarande situation. Jag fortsatte med mina slentrianmässiga böner tills jag fick se en flagga på halv stång.

Då vaknade jag upp, förstod

Bjud någon till

Malmköping i år

Jag sparade ett s. k. matofferkuvert från malmköpingsveckan i somras. Redan nu har jag börjat samla lite smått i det. Jag skriver det här för att om möjligt inspirera fler maranatavänner att göra

sammalunda. Då kunde man med lätthet också eventuellt bjuda någon att komma som aldrig varit där och säga: Välkommen med, det är fritt och för intet.

Er Birgit J.

MALMKÖPINGSVECKAN

Maranatafolkets sommarkonferens gemenskap
kring missionen — ordet — bönen — Jesu
tillkommelse

14-22 Juli 1973

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Vi samlas till konferens 19–23 april

Vittnen: Arne Imsen, Yngve Stenfelt, Kennet Karlsson, Kurt Rudgaard,
Gunno Anderzon, Jan Hatsahl, Gustaf Jillker m. fl.

Var god anmäl dig i tid — se nedan.

Påsklovet 17–23 april

KÄRA ANSVARSMEDVETNA FÖRÄLDRAR!

På Johannelund kommer under påskveckan att anordnas en sportlovsvecka. Skolungdomsveckorna vi anordnat höst och vår på Johannelund har fått vara livsavgörande dagar för många av de skolbarn som varit med.

Anmäl redan nu era barn till en evangelisk skollovsvecka på Johannelund — huvudstadens naturidyll.

För vidare information ring 08/80 29 35 Stina Fridofsson.

Postadress Maranataförs. Box 1236 161 12 BROMMA 12

Missionsvägen 24, Traneberg, Bromma T-Alvik.